

SASFIÓKÁK –

" *Táncolj az Úrnak, dicséredj nevét!*"ⁱ - projekt,
ifjúsági zarándokút Lengyelországban Szent Kinga nyomában

Az utolsó közös tanévünk valószínűleg egyik legfontosabb és legszebb eseménye a lengyelországi tanulmányi kirándulás volt. Együtt átélni ezt a kalandot egy igazi csoda volt. Ez az út azért is különlegesnek számított, mert osztályfőnökünk a küngösi Szent Kinga Egyesülettel adott be projekttervet a Wacław Felczak Alapítvány által magyarországi iskolák, települési önkormányzatok, egyházi és civil szervezetek számára, gyermekeknek és fiataloknak szóló magyar–lengyel oktatási–művészeti–vallási és társadalmi projektek szervezésére és lebonyolítására meghirdetett SASFIÓKÁK című pályázatára, ami a legnagyobb örömünkre nyert. Így a WF Alapítvány támogatásával utazhattunk Lengyelországba 2021. szeptember 23-tól szeptember 26-ig, és valósíthattuk meg összetett pályázati projektünket, melyben lengyel és magyar fiatalok művészeti – vallási együttléte, tevékenysége valósulhatott meg. Lengyelországi utazásunkat a pályázatnak megfelelően két egymással összefonódó témára építettük. Az egyik szál hitéletünk mélyítése – zarándokút lelki érésünkért, a másik szál pedig a néptánc, mert a programban résztvevők többsége kötődik hozzá, műveli. A projekt megvalósulásában részt vettek a küngösi Szent Kinga Egyesület fiataljai (30 fő), akik közül 3 fő padányis öregdiák (jelenleg egyetemisták), 26 fő jelenleg is padányis diák, 1 fő pedig a pápai református gimnázium tanulója.

Már szerda este serényen pakoltunk be a bőröndünkbe, hiszen tudtuk, hogy egy hosszú út vár ránk. Akadt olyan, akinek ez volt az első külföldi útja, és ezért még izgatottabban várta az utat és a kirándulást, mint például én.

2021. szeptember 23-án reggel 7 órakor indultunk a Ranolder térről, s szerintem én még nem láttam ennyire izgatottnak az osztályomat, mint akkor. Mindenki nyüzsgött, zizegett, hogy induljunk már, hiszen vár ránk Lengyelország!

Az utazás nagyon hosszú volt, mert a járvány helyzet miatt nem álltunk meg Szlovákiában csak a buszvezető kötelező pihenő félóráira. 8 óra utazás után megérkeztünk végre Lengyelországba, Nedec várához. Nedec (ma Niedzica) várával szemben emelkednek a - Dunajec folyó másik partján - Czorsztyn várának (idemenekült Árpád-házi Kinga a tatárok elől) romjai. E két csodálatos várat gyönyörű táj öleli körbe. Amint kiszálltunk a buszból, elbűvölt, magával ragadott minket a látvány.

(1.sz. melléklet) Nedeci élményekkel gazdagodva visszaültünk a buszba, és Ószandec felé vettük

az irányt. „A kisvárosba való érkezésünket követően meglátogattuk a pápai oltárt, amelyet még II. János Pál pápa használt Árpád-házi Boldog Kinga szentté avatásánál 1999. június 16-án **(2.sz. melléklet)**, és imádkoztunk Szent Kingához, hogy segítsen minket a jó-tevésben, és könyörödjön értünk mennyei Atyánknál. Az oltárnál még megnéztünk egy kis emlékmúzeumot is II. János Pál pápához kapcsolódóan. Érdekes volt látni rengeteg olyan tárgyat, melyet még ő maga használt, esetleg hordott. **(3.sz. melléklet)**

Este útra keltünk egy kis városnézésre, igaz, már kicsit fáradtak voltunk, de egy kis túra sosem árt. Egy hihetetlenül meredek dombon gyürkőztünk felfelé a vak sötétben, de a kilátás miatt teljesen megérte. Pont akkor értünk a hegytetőre, amikor egy csodálatos ének és harangszó zendült fel a városban. A lengyel néni elmondta, hogy azért szól ez a muzsika, mert ez volt II. János Pál pápa kedvenc éneke, és azért pont ebben az időpontban, vagyis 21:37-kor, mert ekkor halt meg a pápa. Nagyon szép és meghitt pillanat volt ez, talán az egyik legemlékezetesebb élmény, ami igazán megragadott.

A második napunk már sokkal mozgalmasabbra sikerült, de ez is egy igazán jó nap volt. A reggeli elkészülődés és a fejedelmi reggeli után buszba szálltunk, és meglátogattuk az ószandeci klarissza nővéreket. Egy nagyon szép kolostorban **(4.sz. melléklet)** fogadtak minket, vagyis inkább csak fogadott minket egy nővér, majd később egy másik nővér is csatlakozott hozzánk, és ő is beszélgetett velünk. Egy nagyon szigorú szabályok szerint élő, zárt rend ez, amit a 13. században alapítottak, és most is az akkori szabályok szerint élnek itt a szerzetes nővérek. Az egyik ilyen szabály, hogy nem nagyon érintkezhetnek a külvilággal, csak kivételes esetekben (pl. kórházba kerülés), vagy például velünk tudott a nővér találkozni, de csak egy rácson keresztül lehetett vele beszélgetnünk. **(5.-6.sz. melléklet)** A minket érdeklő fontos kérdésre válaszolva: „Elmesélték nekünk, hogy a legfiatalabb nővér a 30 éves a kolostorban, a legidősebb pedig 89 éves. Napjaikat szoros napirend szerint élik, sokat imádkoznak, és a kertjükben dolgoznak.” (Hári Hedvig) „A Nővérekkel való beszélgetés érdekes volt számomra. Életük - külsős szemmel - zárt, mégis milyen gazdagok lelkiekben, mert Istennek kötelezték el magukat!” (Schnelbach Júlia) „Rendkívül aranyosak és kedvesek voltak, megígérték, hogy imádkozni fognak a sikeres érettséginkért is. Ezt követően átvonultunk a templomba, ahol Szent Kinga ereklyéit őrzik. Valószínűleg még soha életemben nem jártam ilyen szent helyen, és nagyon boldog lennék, ha még visszatérhetnék oda. Egy őszintén, komolyan vett közös imádkozása után Muszyna felé vettük az irányt.” (Székely Anna) Itt egy interaktív és csodásan kivitelezett biblikus kertet járhattunk be (Ogrody Biblijne), és bár nem tudunk lengyelül, mégis tudtuk értelmezni a körülöttünk elhelyezkedő bibliai jeleneteket bemutató szimbolikus ábrázolásokat, képeket. **(7. – 9. sz. melléklet)** A kert nagyon szép, rendezett és valóban katartikus élményt nyújtott.

Délután végre elindultunk Krakkóba, hogy elfoglaljuk a szállásunkat a Babilon hostelben.

Reggel egy kicsit hűvösebb időre ébredtünk, de ez egyáltalán nem állított meg bennünket.

Reggeli után bepattantunk a buszba, és már indultunk is Wadowiczébe, II. János Pál pápa szülővárosába, ahol először abban a templomban imádkoztunk, amelyikben megkeresztelték a kis Karol József Wojtylát. **(10. melléklet)** Megtudtuk, hogy a Karol nevet apja azért adta fiának, mert nagy tisztelője volt IV. Károly magyar királynak.

II. János Pál pápa szülőházát múzeummá alakították át, ahol a pápa életútját mutatják be különös részletességgel. Engem teljesen megragadott ez a kiállítás, mert megéreztem azt a hatalmas tiszteletet, ami a lengyel pápát övezi. Ezt sugározta az a szerzetesnővér is, aki tárlatvezetőként kísért minket és mesélt nekünk arról a hitről, tiszteletről, amit a kiállítással ki akarnak fejezni.

„A múzeum kreatívan elrendezett, nagyon jól használták a színszimbolikát, a hangeffekteket és a térbeli elrendezés is csodás volt. **(11. -12. melléklet)** Hihetetlen, hogy Lengyelországban milyen kultusza van II. János Pálnak. Itt is megnyilvánul, hogy milyen vallásos népről is van szó, mekkora tisztelettel adóznak a lengyelek a mai napig a közülük választott pápájuknak. A múzeum mellett lehetőségünk volt megkóstolni a pápai krémest is, ami II. János Pál pápa kedvenc süteménye volt.”(Székely Anna)

Délután a Wawel (Krakkó királyi vára) és abban a királyi palota termeinek megtekintése következett. **(13-14.sz. melléklet)**

Az esténk igazán kellemesen folytatódott, hiszen egy barátságostre látogattunk el a csoporttal a prezentációs nővérek krakkói iskolájába. Nagyon kedvesek voltak a lengyel diákok, tudtunk egy keveset beszélgetni velük angolul. Táncoltunk egyet közösen, volt magyar néptánc és lengyel körtánc is. A lengyelek is készültek finomságokkal és mi is vittünk nekik egy kis magyar csemegét. Nekem nagyon tetszett az ott lévő prezentációs nővérek nyitottsága, s az hogy ők is ügyesen bekapcsolódtak a táncokba. **(15-18.sz. melléklet)** Egy jó óra esti szabadidő után közösen mentünk vissza a szállásunkra (4.5 km), másnap nem akartunk fáradtan kelni, mert tudtuk, milyen hosszú út vár még ránk.

„Elérkezett az utolsó nap, és teljes mértékben azt éreztem mindenkin, hogy még nem akarjuk, hogy vége legyen és haza kelljen utazni. Olyan élménygazdag út volt, hogy még legalább egy hétig szeretnénk volna folytatni. De persze az egyik legjobb rész a végére maradt, mégpedig a wieliczкаи sóbánya, Szent Kinga gyűrűjének legendájával és a lengyel népnek apjától, IV. Bélától kért ajándékával.

(19-20.sz. melléklet)

„Kirándulásunk véget ért, és fájó szívvel, de el kellett búcsúznunk ettől a csodaszép országtól, azonban biztosan visszatérünk még páran ide. Olyan élményekkel gyarapodtunk, amelyek elkísérnek további életünk során is minket. Ez volt a tökéletes végzős osztálykirándulás – zarándokút lelki érettségünkért.” (Székely Anna)

„Ez az osztálykirándulás biztos vagyok benne, hogy örök emlék fog maradni a legtöbbünknek. Nemcsak azért, mert ez volt az utolsó közös kirándulásunk, hanem azért is, mert ez alatt a négy nap alatt rengeteg kulturális és esztétikai, vallási – lelki élmény ért bennünket, melyekkel gazdagodva kicsivel többként értünk haza, mint ahogy elindultunk.” (Medveczky Levente)

„Osztálykirándulásunk során csodás, életre szóló élményekben részesültem. Lengyelország sűrű erdei és havas hegycsúcsai négy napon át megnyugvást szabadítottak fel bennem. Remélem, ha éltem úgy alakul, többször is visszalátogathatok majd ebbe az országba, mely iránt most jelenleg erős vonzódást, szeretetet érzek.” (Schnelbach Júlia)

Készítette : Angyal Viktória 12.H oszt. tanuló és Kámánné Szőke Katalin oszt.fő

1. Nedec várában

2. Pápai oltár – Ószandec/ Sary Sącz

3. Pápai oltár – Ószandec/ Sary Sącz

4. II. János Pál Múzeum a pápai oltár alatt

5. Klarisza kolostor - Ószandec/ Stary Sącz

6. Fogadóterem klarisza kolostor - Ószandec

7. Beszélgetés egy klarisza nővérrel

8. Muszyna - Ogrody Biblijne / Biblikus kert

9. Muszyna - Ogrody Biblijne - üzenete

10. Muszyna - Ogrody Biblijne- A tékozló fiúk(?)

11. Wadowice – Szent II. János Pál pápával

12. Wadowice – Szent II. János Pál Múzeum

13. Wawel – a királyi vár reneszánsz palotája

14. A csodálatos falikárpitok

15. - 16. Lengyel- magyar barátságéget, magyar néptáncsal a prezentációs nővérek tornatermében

17. -18. „Táncolj az Úrnak, dicséredj nevét! Ujjongj, hisz Ő a te Megváltód!”

19 - 20. A wieliczkaei sóbánya Szent Kinga kápolnája a világ legnagyobb földalatti temploma. 1896-ban, 101 méterre a föld felszíne alatt egy só blokkból (só tömbből) vájták ki. A területe majdnem 1000 m² és a magassága 12 méter. Mindent, ami benne található, sóból készítették. A szobrok alkotói bányászok. A kápolnában Szent Kinga, a sóbányászok védőszentjének ereklyéi találhatók. A mai napig miséznek benne. Jó akusztikája miatt koncerteket is szerveznek a kápolnában.ⁱⁱ

ⁱ <https://www.keresztenydalok.hu/enekek/tancoljazurnak> 2021.10.27. 10.31

ⁱⁱ <https://www.lengyelorszag.travel/panoramy/wieliczka-kaplica-sw-kingi/?lang=hu> 2021. 10. 27. 10.44.